

Samimi Bir Karalama

– MESUT ÇİFTÇİ · 05 Ocak 2011

Televizyon dizileriyle yatıp televizyon dizileriyle kalktığımızı söylememe gerek yok sanırım. Öyle ki, sevdiğimiz dizinin yayınlandığı haftadaki ruh halimizi bile, sevdiğimiz dizinin o haftaki bölümü belirliyor diyebilirim. Bunları yazarken gocunmuyorum. Çünkü bende bir televizyon ve dizi bağımlısıyım maalesef. Bir iş arkadaşım hiç misafirlige gitmediğimi söylemiş ve sormuştu; "Akşamları evde sıkılmıyor musun?" Bende arkadaşıma; " Pazartesi günü Ezel, Salı günü Öyle Bir Geçer Zaman Ki, çarşamba günü Çocuklar Duymasın, perşembe günü Kurtlar Vadisi Pusu, cuma günü Geniş Aile, cumartesi günü Akasya Durağı ve pazar günü Çok Güzel Hareketler Bunlar dizilerini izliyorum sıkılmaya vakit mi var?" diye cevap vermiştim. Ne kadar acıklı öyle değil mi? Reklâm aralarında diğer dizilere de şöyle bir göz attığımı söylesem sanırım abartmış olmam. Sıkılmaya vakit mi kalır böyle bir durumda. Şiir, hikâye ve denemelerimi hangi ara yazıyorum bende şaşırıyorum kendime.

Önceleri Amerikan filmleri izlerdik, şimdi hiç değilse Türk dizileri izliyoruz diye avutmaktan geri alamıyorum kendimi. En azından reklâm gelirleri Türk yapım şirketlerine gidiyor öyle değil mi? Trajikomik bir durum bahsettiğim. Ama gerçekleri yazmakta fayda var. Şimdi ben tutup da; " Ya ben yalnızca haberleri bir de belgeselleri izliyorum" desem bu yöresel ağızla; kuyruklu kulaklı yalan olur. Evet, Aşk-ı Memnu dizisini de izleyen bendim, Yaprak Dökümü dizisini de. İtiraf ediyorum. Cezam neyse razıyım. Yazı yazıyorum ama sanırım entelektüel bir kişi değilim. Ayrıca öğle aralarında Müge Anlı'nın programını da izliyorum. Akşamları Esra Erol'la Evlen Benimle programını da hiç kaçırmıyorum. Acun Ilıcalı'nın Yetenek Sizsiniz ve bir zamanların Survivor'unu da atlamamak lazım. Fear Factor programı midemi bulandırır da izlerdim ara ara. Saymakla biter mi bu televizyon programları? Şimdi izlemiyorum deyip entelektüel nutuklar atsam yalan olur. Ayrıca fazla televizyon izlemenin zararlarını saysam, sanırım herkese sıkıcı gelirdi bu yazı. Ben elbette ki öyle yapmayacağım. Çünkü böylesi bir yapmacılığa gerek yok. Ama arada klasik müzik ve jazz dinliyorum. Yeni çıkan kitaplara da göz gezdirmiyorum desem yalan olur. Bunları ne ara mı yapıyorum? Hiçbir fikrim yok.

Televizyon kanallarından birinde yeni bir dizi başladı. Muhteşem Yüzyıl isimli bu dizi Kanun-i Sultan Süleyman Han'nın hayatını anlatıyor, Hürrem Sultan filan. Bizim edebiyatçılarımız ve sinemacılarımız bu Hürrem Sultan'a neden bu kadar takılırlar hiç anlam veremem. Koskoca Osmanlı tarihinde anlatılacak o kadar mühim ve o kadar enteresan hadise var ki Hürrem Sultan ile bu olaylar arasında sıralama yapılırsa Hürrem Sultan olayı sıralamada sonuncu bile olamaz. Hürrem Sultan neden bu kadar abartılıyor anlamıyorum. Aslında içinde Hürrem Sultan olan kitapları okumuyor, filmleri izlemiyorum. Ama bahsettiğim bu dizide yapımçı iyi para harcamış. Kıyafetler çok gerçekçi, figüranlara bile özen gösterilmiş, sahne seçimleri şahane. Tarihi dokuya saygı duyulmuş. Yani bir emek harcanmış. Bizim sinema filmlerimizde koskoca Osmanlı İmparatorluğu nasıl anlatılır hepimiz bilirsiniz. Padişahın üzerindeki kıyafetler çul çaputtur mesela. Arkadaş adam koskoca bir imparatorluğun padişahı, çul çaput giyer mi hiç? Ama maalesef bizim film çekme mantığımız budur; ne kadar ucuza mal olursa o kadar iyi.

O yüzden sinema filmlerimiz Çin malı ürünler gibi. On sene sonra insan kendi kendine soruyor; "Yahu zamanında ben bu filme mi zaman ayırmışım?" diye. Adamlar milyon dolarlık filmler çekiyorlar, bizim sinemamızda bir yerli otomobil patladı mı büyük bütçeli film diyoruz. Bu konularda uzun uzun yazabilirim ama başka bir şey anlatmak istiyorum. Bu Muhteşem Yüzyıl dizisini izlerken birden bire düşünmeye başladım. Herkes padişahın elini eteğini öpüyor. Kendimi düşündüm bir an; yirmi dokuz yaşındayım ve bu yaşa kadar padişahın eteğini öper gibi, kimsenin elini eteğini öpmedim. Kendi hayatımın gidişatına kendim karar verdim. Okuyacağım okulu kendim seçtim. Nasıl yönetileceğime ben karar verdim. Toplum ve kanunlar bana, ben toplum ve kanunlara saygı duydum. Hayatım ve sahip olduklarım bir insanın dudaklarının arasında olmadı. (İstisnalar kaideyi bozmaz) Bu ne büyük saadettir yahu? Bunu ise kime borçluyum? Elbette ki bu ülkenin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e, silah arkadaşlarına ve gözünü kırpmadan şahadet şerbetini içen şehida atalarımıza. Allah razı olsun. Onların yaptıklarını kimse yapmazdı. Gazi Mustafa Kemal Atatürk milli mücadelede bu millete önderlik yaptı. Zafer kazanıldığında kendi padişahlığını rahatlıkla ilan edebilirdi. Hatta bu konuda Gaziyi destekleyenler bile vardı. Ama Gazi Mustafa Kemal Atatürk mücadelesine devam etti ve çok sevdiği milletine Cumhuriyeti armağan etti. Bu ne kadar büyük bir iyilik düşüneniniz var mı? Allah, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ten razı olsun, cennet mekânı olsun. Bize bizi, bize hürriyetimizi, bize geleceğimizi armağan eden Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e minnettarım. Allah muhafaza yoksa kulla kulluk etmeler mi dersiniz, el etek öpmeler mi dersiniz, halimiz nice olurdu? Şimdi öyle mi ya? Yeri geliyor insanlar; kaymakamlara, belediye başkanlarına, valilere, milletvekillerine, bakanlara, başbakana ve hatta cumhurbaşkanına bile şikâyetlerini açık açık söyleyebiliyorlar. Haksızlığa uğradıklarında yöneticilere dava açabiliyorlar. Hatta belki de bizim çocuklarımız gelecekte milletvekilleri, bakanlar, başbakanlar olacaklar. Bu ne büyük saadet, ne büyük mutluluk. Ecdadımıza ve Gazi Mustafa Kemal Atatürk'e ne kadar dua etsek az. Aslında bu ağır bir konu, başka bir yazıda gereken ciddiyetle üzerinde durulmalı. Ama benim gibi bir televizyon bağımlısı bile tarihinden bihaber olmamalı.

(Yazının başında televizyondan, televizyon dizilerinden, bağımlılıktan filan bahsettim. Konuyu buraya bağlamam belki beklenmedik bir durumdu. Ama içinde bulunduğum durumu, hissettiklerimi ve düşündüklerimi yazdım. Bunun büyük bir edebiyat şaheseri olmadığını ve olmayacağını da biliyorum. Ama şunu da biliyorum ki tüm bu yazılanlar tarihe düşülmüş notlardır. İşte 2011 yılında Türkiye'de yaşayan bir insanın, naçizane durumu budur.)